

L'AUTOR

Hermann Hesse (1877-1962) fou un escriptor i filòsof suís, d'origen alemany, guardonat amb el Premi Nobel de Literatura l'any 1946 per la seva inspirada obra que exemplifica els ideals humanitaris clàssics i l'alta qualitat de l'estil.

Hesse va construir la seva pròpia filosofia a partir de la seva revolta personal i de la seva interpretació dels corrents filosòfics d'Orient, i en especial a El llop estepari, 1927, que esdevé una crítica al militarisme i als desigs de revenja vigents a la seva pàtria natal.

CLUB DE LECTURA DE TORTOSA

**Fes-te membre del
Club de Lectura
Biblioteca Marcel·lí Domingo
C. de la Mercè, 6
Tortosa
977 44 55 66
clubdelectura@tortosa.cat
bmd@tortosa.cat
www.biblioteca.tortosa.cat**

Organitzen:

Sota la roda de Herman Hesse

29 de juny de 2009
19.30 hores

Sota la roda

Sento una gran admiració per Hermann Hesse, i potser fins i tot li tinc un favoritisme especial, perquè va ser un dels primers autors que em va enganxar al món de la literatura. I és que començar a llegir Hermann Hesse en aquells moments encara confusos però ja reflexius dels últims anys de l'adolescència és perillós. T'hi pots quedar enganxat.

A Hesse sempre se l'ha qualificat de seriós i profund, i se l'ha mirat des de la distància i el respecte que mereix un Escriptor amb majúscula. Potser no hi ha per tant. Hermann Hesse es pren molt seriosament a tots els seus personatges i també a ell mateix, però és molt més proper del que ens puguem imaginar. Ens parla, simplement, únicament, constantment, d'un viatge interior, d'una història agitada que succeeix sempre sota la superfície tranquil·la d'alguns dels seus personatges.

I és en aquests personatges que porten a terme el seu camí intern, intens, agitat, perillós, de lluita constant i de desesperació esgotadora, on radica la màgia de Hermann Hesse. Ell és l'únic capaç d'agafar aquestes històries vulgars i aquestes vides insulses i convertir-los en protagonistes d'una novel·la rodona, que el lector seguirà intrigat i acabarà amb ganes de més. I, fins i tot, la recordarà al cap del temps com una història que li va ensenyar un nou punt de vista.

A *Sota la roda*, el seu personatge és Hans Gibenrath, un noi jove que viu en un petit poble de la Selva Negra, on les seves expectatives de futur no són gaire encoratjadores. Es tracta d'un noi solitari i sensible, i ben aviat es descobreix que té una intel·ligència i una habilitat per els estudis bastant superior a la dels seus companys. Els seus professors i el seu pare, desitjant oferir-li un futur millor del que li està destinat en aquest lloc, l'empenyen a que es presenti a una prova per ingressar al seminari, on li oferiran una educació privilegiada i l'oportunitat d'un futur brillant.

El preu a pagar, no obstant, és molt alt. En Hans haurà d'abandonar les seves aficions i el seu temps lliure i dedicar-se en cos i ànima a passar l'examen, i un cop superat, no serà capaç de reclamar la infància que s'ha perdut i la llibertat que li pertoca. El seu caràcter, feble de per sí, sucumbirà fàcilment a la pressió del seminari, on la competència és dura i la vida és eixuta i buida.

Serà només al costat del seu únic amic, Hermann Heilner (quina mania que té Hesse de posar les seves inicials als personatges que el reflecteixen a ell), un adolescent sensible, poètic, enamoradís i rebel, quan descobrirà l'altra cara de l'existència, una vida agradable i planera. Amb ell retrobarà l'alegria de sentir-se apreciat per algú i es divertirà i serà feliç descobrint l'amistat, el joc, la rebel·lia, la literatura, la poesia i alguna cosa indefinida semblant a l'amor.

Quan Heilner desapareix, en Hans Gibenrath es troba sol, desemparat i incapaç d'escollir entre rebel·lar-se com el seu amic o tornar a ajustar-se a la disciplina.

El cas és que Gibenrath no està fet per a la mediocritat i retornar-hi li serà impossible. Els seus intents d'encaixar i la seva indecisa aproximació a l'amor i la sexualitat fracassaran, i s'abocarà a un final abrupte.

Un camí interior trencat enmig de l'adolescència. La novel·la recorda a la cèlebre *Demian*, però es tracta d'una història totalment diferent, a pesar dels paral·lelismes entre els personatges.

Sota la roda és una de les primeres obres de Hermann Hesse, i es nota sobretot en els últims capítols de la novel·la, que decauen una mica. El llenguatge fi i acudíssim al que ens té acostumats és una mica menys meravellós en aquest llibre, excepte en les descripcions, que són espectaculars. Encara que, de tot això, mai no sabré quanta part correspon a Hesse i quanta al traductor.

Article d'Olga Martínez

<http://www.llibrofags.com/2008/02/09/sota-la-roda/>